

La Spezia-i, Livornói KARDCSAPAT VERSENYEK

Május hó 20.-án és 21.-én az Olasz Vívó Szövetség meghívására La Speziában és Livornóban olasz-lengyel-magyar négyes csapatok között kardversenyen vettünk részt.

A hármas találkozó La Speziában az Astra Színház színpadán került lebonyolításra. Az olasz-lengyel mérkőzéssel kezdődött a verseny. Az olaszok 5:2-es vezetésre tettek szert. Ezután azonban a lengyelek kiegyenlítették és fej-fejmellett küzdelemben 8:8-ra végződött a mérkőzés. A lengyelek 57:62 jobb találataránytal győztek. A győztes csapatból Pavlovszki 3 gy., Zabloczki 2, Piatkovszki 2, Ochyra 1, míg a vesztes olasz csapatból Calarese 4, Chiccha és P. Narduzzi 2-2, Pichi 0 győzelmet szereztek.

A második fordulóban fiatal csapatunk a lengyel válogatottal került szembe. 2:0-ás lengyel vezetés után a mieink kiegyenlítették, majd végig vezetve biztosan győztek 10:6 arányban. Meszéna 4, Delneky, Mendelényi és Pézsa 2-2, illetve Pavlovszki 3, Zabloczki 2, Wandsouh 1 és Piatkovszki 0 győzelmet szereztek.

A harmadik fordulóra este 10 órakor, gálaest keretében került sor, amikor is kardcsapatunk az olaszokkal került szembe. Az olasz vezetőség kérésének eleget téve a lázas influenzával bajlódó Kárpáti Rudolf olimpiai bajnokunk is vállalta a vívást. Meszéna, aki a lengyelek ellen nagyszerűen vívott, most teljesen kihagyott és ezért elég szoros lett a küzdelem. Bár a betegen vívó Kárpátnak utolsó aszszójában már ugy sem volt fontos győznie. Calarese ellen 5:0-as győzelme imponáló volt. Végeredményként 9:7-re győztünk Delneky 4, Mendelényi 3, Kárpáti 2, Meszéna 0 gy., illetve Chiccha 3, Resse 2, Calarese és P.Narduzzi 1 győzelmet szereztek. Ezzel a La Spezia kardtalálkozót megnyertük. II. Lengyelország, III. Olaszország.

Másnap Livornóban ugyanazon csapatok, mint előző nap kiegészítve az olasz B. válogatottal négyes körmérkőzést vívtak a Palazzetto delló Sportban.

Első fordulóban: Magyarország-Lengyelország 9:7.

Mendelényi, Bakonyi 3-3 gy., Meszéna 2, Delneky 1, illetve Pavlovszki, Zabloczki és Ochyra 2-2, Piatkovszki 1 győzelmet szereztek. Olasz A-Olasz B. 10:6.

Második fordulóban: Magyarország-Olaszország B. 10:6.

Delneky, Bakonyi, Meszéna 3-3, Pézsa 1 győzelmet, illetve Salvadori 3, Benvenuti, Calcia, Fini 1-1 győzelmet szereztek.

Lengyelország-Olaszország A. 8:8, 63:58 jobb találataránytal a lengyelek győztek.

Harmadik fordulóban: Magyarország-Olaszország A. 9:5.

Bakonyi 3, Mendelényi, Delneky, Meszéna 2-2, illetve Calarese 3, L.Narduzzi P., Narduzzi 1-1, Chiccha 0 győzelmet szereztek.

Lengyelország-Olaszország B. 10:6.

Igy a livornói kardcsapatverseny végeredménye: I. Magyarország 3 győzelem, II. Lengyelország 2 győzelem, III. Olaszország A. 1 győzelem IV. Olaszország B. 0 győzelem.

A La Speziában és Livornóban elért győzelmeink értéke igen jelentősnek mondhatók. Mindkét helyen a győzelmet Kárpáti Rudolfot és Horváth

Zoltánt nélkülözve fiatal kardcsapatunk vívta ki a legerősebb felállásban szereplő lengyel és olasz együttesel szemben. Fiatal kardvívóink nagyszerűen megállták a helyüket. Homogén, egységes csapatot alkottak, lelkesen küzdöttek, minden dicsőretet megérdemelnek.

Igen megnyugtató volt, hogy a csapatot bármiképpen is állítottam volna össze mindenkire egyformán lehetett számítani.

Kellemes meglepetésként hatott Bakonyi igen jó szereplése. Támadó szellemű vívása ugy az olaszokkal mint a lengyelekkel szemben nagyszerűen érvényesült. Igen örvendetes volt Mendelényi Tamás vívása is, gyengébb évközbeni formája után végre magáratalált és mindig biztos pontja volt a csapatnak. Delnekyt sújtotta a legtöbb bíról tévedés. Ennek ellenére igen jól megállta a helyét. Különösen nagyszerűen vívott az olasz válogatottal szemben. 7 aszszójából csak 1-et veszített, azt is 5:4 arányban Calarese ellen.

Meszéna a lengyelek ellen La Speziában 4 győzelmet aratott kitűnő vívással verte meg a világbajnok Pavlovszkit is, utána sajnós az olaszokkal szemben kissé elbizta magát, könnyelműen vívott és ezért 4 vereséget szenvedt össze. Másnap azonban az olaszokkal szemben is jól megállta a helyét. Pézsa Tibor vívásából ezuttal is hiányzott az áttűt erő, amit a sok 5:4-es veresége is alátámaszt. A két versenyen levitt asszók alapján kiszámított teljesítmények szerint az összes résztvevők között az alábbi rangsort lehetett felállítani:

	Levitt asszók száma	Győzelmek száma	Teljesítmény %-ban
I. Bakonyi	12	9	75
II. Calarese	19	14	74
III. Mendelényi	15	10	67
IV. Pavlovszki	12	8	67
V. Zabloczki	20	13	65
VI. Delneky	19	12	63
VII. Salvadore	12	7	58
VIII. Meszéna	20	11	55
IX. Chiccha	19	10	53
X. L.Narduzzi	12	6	50
XI. Kárpáti	4	2	50
XII. Pézsa	8	3	38

A lengyel csapatból Pavlovszki és Zabloczki, az olasz csapatból Calarese emelkedett ki. Mindhárman igen jó formában vívtak és egyenrangú ellenfelei voltak mieinknek. Figyelemre méltó az idei ifjusági világbajnok Salvadore jó szereplése (B válogatottban vívott) aki Calarese után az olaszok közül a legjobb teljesítmény százalékot érte el. A magyarok ellen 3 győzelmet aratott.

Befejezésül meg kell említenem azt, hogy a La Speziai és Livornói kardcsapat találkozó vívóink részére igen hasznos volt, nagyon jó felkészülési lehetőséget nyújtott a Torinói VB. elkövetkezendő küzdelmeire. Azt is meg kell azonban mondani, hogy a jövőben sokkal több nemzetközi versenyt kell beállítani fiatal kardvívóink részére, mert csak a minél több nemzetközi versenyen való részvétel teszi lehetővé azt, hogy fiataljainkból kitermelődjenek olyan klasszis versenyzők, mint amilyenekkel a magyar vívósport 50 éven keresztül mindig rendelkezett.

Kovács Pál

INNEN-ONNAN

"Római riport" Szepesti György és Lukács László a római olimpiáról írt kitünő riport regényéből idézzük, bennünket vívókat különösen érdekő fejezetét, Kárpáti Rudolf olimpiai bajnokunknak sorsdöntő küzdelmét az aranyéremért. "A magyar vívók győzelme" című fejezetüket a szerzők Melbourne-re való visszaemlékezéssel vezetik be, amikor is Kárpáti edzője Somos Béla így biztatta: - Sokat, keményen dolgoztál, Rudi.... A kemény munka majd meghozza győlmölcsöt. Ha itt Melbourneben nyersz, meglátod öledbe esik 1960-ban is az olimpiai bajnokság.

Most amikor a római Palazzo del Congressiben tomboló lelkesedés fogadta Kárpáti másodszori olimpiai bajnokságát, Somos Béla odarohant, hogy megölelje Kárpáti, a verejtekező bajnok fáradt mosollyal, a régi beszélgetésre emlékezve megjegyezte: - Szép kis ölembesés volt.... Még soha nehezebben nem nyertem, mint most....

Bizony, nagyon nehéz volt, pedig Kárpáti most is ragyogó formában vívott. Huszonnégy mérkőzésen vágta magát keresztül az elő- és középdöntőben, míg eljutott a döntőig. De már a döntőben, a Horváth Zoltán elleni 5:4 első asszójában látni lehetett, hogy most sokkal nehezebb küzdelmek állnak előtte, mint Melbourneben. Ez az érzés fokozódott, amikor a második mérkőzésén a szovjet Rilszkij ellen bizony meglepetésszerű vereséget szenvedett a magyar bajnok. Ekkor odalépett hozzá Hegyi Gyula, megveregette a vállát és ezt mondta: - Semmi baj Rudi, tudsz még javítani....

Kárpáti - persze feszülten és idegesen - rágyújtott egy új cigarettára, és így válaszolt:

- Talán öngyógyításnak hangzik, mégis úgy érzem, hogy ebben az olimpiai döntőben két vereséggel is meg lehet szerezni a bajnoki címet.

Kárpáti ezután kijutott a pillanatnyi hullámvölgyből, önbizalma visszatért. Arabo ellen 5:3-ra, Zablockival szemben 5:0-ra, Tischler ellen 5:2-re győzött, amikor - Calaresével szemben lépett a pástra.

- Calarese ellen Rudi-nak mindig jól megy - jegyezte meg valaki a magyarok közül -, de sajnos ez is egyike volt azoknak a Rómában oly gyakori bizakodó megjegyzéseknek, amelyekre villámszerűen következnek az események cáfolata.

Kárpáti valami furcsa, nála ritkán tapasztalható idegesség fogta el. Sokszor van ez így nagy sportcsaták döntő pillanataiban, amikor a felelősségérzet pillanatnyi bizonytalanságot okoz.

Az óramutatók alig sercentek a 60. másodpercre és Calarese már 4:0-ra vezetett. "Most mit tegyek? - villant át Kárpáti agyán. - Ha harcolni kezdek, javítani talán tudok, de sokat kiadok magamból, és a vége mégis vereség. Ha nem harcolok, erőt gyűjthetek a következő összecsapásokra...."

Kárpáti a második megoldás mellett döntött, és elszenvedte második vereségét. Ezután következett a döntő asszó Pavlovszki ellen.

A már annyiszor póruhárt szakértők ezek után meg sem mertek mukkanni. És jól tettek. Vívóberkekben is, a nagyközönség körében is az a vélemény alakult ki az olimpiai előt, hogy Kárpáti úgy "nem tud" vívni a lengyel bajnokkal szemben, mint ahogy "tud" Calarese ellen. Pedig a tények és Kárpáti vívócsatáinak története egyáltalán nem támasztotta alá ezt a hiedelmet. 1954-ben például Luxembourgban, amikor Kárpáti már világbajnok volt, a győzelem teljes birtokában állt ki csatára Pavlov-

szki ellen. A győzelemre azonban ebben a helyzetben is szükség volt, mert a Kárpát-Pavlovszki asszó eredményétől függött, hogy Kovács Pál második lesz-e a világbajnokságon vagy sem. A győzelemre szükség volt - és Kárpáti győzött.

Igaz - és valószínűleg ez volt az általános hiedelem alapja -, hogy Melbourneben és 1959-ben a budapesti világbajnokságon Pavlovszki legyőzte Kárpáti. Csakhogy mindkét esetben olyan szituációban került szembe egymással a két pompás vívó, amikor Kárpáti már az olimpiai, illetve világhajnoki cím birtokosa volt, s a többi magyar versenyző helyzetén sem változtatott Pavlovszki elleni csörtéjének eredménye. Erről a két vereségről szokta mondogatni Kárpáti: - Ha egy cementes zsákot a negyedik emeletre kell felvinnem, akkor nem viszem az ötödikre....

Most azonban még alaposan nyomta Kárpáti Rudi vállát a "Cementes zsák". Ugy került szembe Pavlovszkival, hogy mindkettőjük számára sportpályafutásuk legnagyobb tétjéről volt szó: a győzelemről, az olimpiai bajnokságról. Ezért fordult elő, hogy félretették a kockázatos, merész, bonyolult támadásokat, amelyeknek igazi mesterrel - és mindketten óvatosan, időre vártak. 3:3 aztán le is telt a vívóidő s ekkor a zsűri 4:4-re igazította az eredményt. Így következett el a döntő találatért az a kilenc perces idegtépő harc, amelyről a lengyel vívó később azt mondta, hogy "olyan volt mintha kilenc hónapig tartott volna"....

- Az nyer, akl támad.... Az nyer akl támad.... - így szuggerálta egymást a két vívó, és támadás-védés, támadás-védés egymást követték. Eredmény nélkül. Azután idegtépő taktikai csata kezdődött és már a kilencedik percnél tartottak, amikor....

Erről így beszélt Kárpáti: - Éreztem, hogy most jött el a döntő pillanat. Mintha Jurek sisakrostélyá mögé láttam volna, mintha villanyáramütésként éreztem volna idegeimnek rezdülését. Tudtam, hogy pillanatokon belül támadni fog. Elkaptam a tempóját, és szerencsém volt: oldal-fej-mellvágásom hatalmasat puffant a plazstronján, s én éreztem, hogy sikerült....

Ekkor következett be életem egyik legszebb sportélménye. Pavlovszki nem várta be a versenybíróság ítéletét, hanem feltette a kezét és bement a találatot. Azután lekapta a sisakot, odarohant hozzám és átölelt. Egyik legnagyobb ellenfelem volt tehát az első, akl gratulált nekem az olimpiai bajnokságot jelentő győzelemhez.

Néhány percre valósággal felborult a rend. A terem sarkából rohantak a pást felé a magyarok, ölelték, csókolták Kárpáti Rudolfot, aki szerényen és meghatottan állott az ünneplők gyűrűjében.

Sikerült tizedszer is: a tizedik olimpián nyerte magyar versenyző az olimpiai egyéni karddöntőjét, s a sporttörténészek ezt önmagában is egyedülálló haditettként jelenthetik ki.

Kérelem olvasóinkhoz!

Megkérjük sporttársainkat, ha a lapunkban közölt hirdetések ajánlatait igénybe veszik, hivatkozzanak lapunkra.

BVSC vívók

Londonban

A klub tura mindenkor az egész évi jó teljesítmény jutalmazásaként illeti a szakosztály legjobbjait. Így történt ez most is, amikor az angol vívósövetség meghívására a BVSC legjobbjai utra keltek a 10 napos turára.

Wien a régi császárváros a joggal remélt béke időszak első állomásának tekintő "két Nagy" találkozásának izalmában élt.

Az osztrák vívósövetség vezetői Loisel al-elnökkel az élen, mint mindenkor, most is kedvesen fogadtak minket. Biztosították részvételüket a Balaton Bajnokságokon és örültek balatoni utjuknak.

Következő állomásunk Köln volt. Itt a rövid idő éppen elég volt arra, hogy meglátogassam az ottani vívóegyesület egy edzését. Nagy érdeklődéssel hallgatták a meginduló budapesti edzőképző főiskola beindítását, s reményüknek adtak kifejezést, hogy mihamarabb megnyílik ez az Európában jelenleg nagyon nélkülözött főiskola a külföldiek számára is.

Bruxellesben az ottani vívósövetség vezetői, értesülve átutazásunkról edzésre hívták meg vívóinkat. A belga főváros legnagyobb vívóegyesületének természetben találkoztunk a belga válogatott vívókkal, kivéve a párbajtőrözőkkel, akik Hollandiában vendégszerepeltek. A baráti légkörben lefolyt találkozó során a hosszú utazástól elmerevedett izmok jól fellazultak, aminek előnyeit a londoni verseny igazolta. Mint érdekességet itt említem meg, hogy a teremben még látható volt a pár nappal ezelőtti nagy francia-belga kardcsapat verseny eredménye. A francia válogatott teljes létszámmal megjelent a világbajnoki felkészülésnek számító versenyen. A belga szakvezetők állítása szerint a francia kardcsapat nagyot fejlődött az utóbbi években és a torinói világbajnokságon számottevő eredményt fog elérni.

Rotterdam, a hatalmas tengeri kikötő mindent felülmúló fejlődésével vonta magára figyelmünket. Hock van Holland-nál léptünk hajóra és éjjeli utazás után Harrwichba szálltunk partra. A világháborúban sokszor szerepelt hadikikötő volt a La Manche-csatorna angol kikötője.

London Liverpooli hatalmas forgalmu pályaudvarán De Beaumont elnökkel az élen bizottság fogadott minket. A bizottság sorában ott találtuk a magyar követség és az angol-magyar baráti társaság képviselőit is. Az első nap délelőtti városnézéssel telt el. Délben a magyar követ, Szilágyi elvtárs, régi sportember, látott vendégül ebédre. Este az angol-magyar baráti társaság fogadásán vettünk részt. A társaság tagjai a magyar népet jól ismerő és hazánkban többször megfordult művészek, újságírók és gazdasági vezetők. Beszélgetéseink során lelkes hangon emlékeztek meg vezető államférfiankról, akik őket mindenkor nagy szívélyességgel fogadták.

Szombaton délben kezdetét vette a kétnapos versenysorozat. A férfi törvívók a Koronázási Kupa nemzetközi egyéni törversenyen vettek részt. Női törözőink első napon egy egyéni versenyen vettek fel a harcot 10 angol leánnyal, vasárnap négyes csapatversenyt vívtak London válogatottjával. Kardozóink kétszer 11:5 és 12:4 arányban győzedelmeskedtek London válogatottja felett. Párbajtőrözőink szombaton rossz kezdés után 10:6 arányban verséget szenvedtek - az angol szakvezetők nagy örömeire - a fiatal londoni válogatotttól, vasárnap azonban nagyszerű visszavágón 11:5-re jeleskedtek. Kardban: Mendelényi-Bíró-Detre-Skaliczky, párbajtőrben: Balhazár-Váry-Ságt-Farkas volt a csapatunk.

Női tör egyéni eredménye: I. Kovácsné 11 gy., II. Netherway 11 gy., III. Mendelényiné 10 gy.,

IV. Székelyné 9 gy., V. Pearce 8 gy., VI. Bailey 7 gy., VII. Szabó Éva 7 gy.

Tőr csapatban nőink match nullra végeztek a London válogatottjával. Ez alkalommal Szabó mind a négy ellenfelét legyőzte.

Utoljára maradt londoni versenyünk fénypontja a tör egyéni verseny. Nagy és erős mezőny indult. Ott volt a versenyzők sorában az egész angol élmezőny és az igen tehetséges utánpótlás. Nyugatnémet, ausztrál és osztrák vívók képviselték rajtunk kívül a külföldi mezőnyt.

A három fordulás, körvívásos előmérkőzések során egyedül Pap vérzett el igaztalanul versenyzőink közül. Itt az angolok kedvencének az ideai bajnoknak Leckie-nek kellett bejutni a döntőbe. Pap "holtestén" keresztül.

A döntő küzdelme végig igen magas szinten mozgott és méltón üdvözölte a diszvacsonya ünnepi szónoka, de Beaumont angol elnök Kamuti Lászlót a versenygyőztesét, mint egy igen erős nagy versenyben feltűnt, korábban már nemzetközi hírnévnek örvendő nagy Kamuti üstökösként feltűró öcscsét.

Igen Kamuti László ezen a versenyen mindent nyújtott, amit egy nagy vívónak számító versenyzőnek nyújtania kell. Küzdött mint egy oroszlan, puha volt mint egy párdúc és találatainak változatossága sokszor ragadtatta tapsra a szakértő angol közönséget. Közbeakcióinak mindenkor hegye volt és egyenes támadásai is majd mindenkor színes lánppával végződtek. Az angol válogatott legkiválóbbjai között az első helyen végezni oly nagy teljesítmény, hogy a fiatal magyar bajnok torinói szereplése felé fokozott érdeklődéssel tekintünk.

Kamuti Jenő kevés edzéssel lábában fokozatosan jött bele a versenybe. Jay 5:0-as legyőzése, - amikor öccsének a leginkább szűksége volt rá - nagyszerű fegyvertény. Boros az idősebb Paul legyőzésével került a döntőbe, ahol élete első nemzetközi versenyén kiváló nyújtott és annak ellenére, hogy az utolsó helyen végzett egyáltalán nem játszott alárendelt szerepet.

Részletes eredmény: I. Kamuti László 6 gy., II. Jay 5 gy. 10 kt., III. Kamuti Jenő 5 gy. 14 kt., IV. Paul 4 gy. 11 kt., V. Hoskyns 4 gy. 14 kt., VI. Leckie 2 gy., VII. Berger 1 gy. 4 kt. 18 at., VIII. Boros 4 kt. 14 at.

Az ezüst kupát 1936. évben alapították. A francia Bancillon után Kamuti személyében most másodszor lett idegen nemzetiségű versenyző a védője.

A Jay, Paul, Hoskyns, Leckie összeállítású angol törvívóválogatott az angol vezetők nagy reménységét: a torinói jó szereplést minden bizonnyal valóra válthatják. Ha véletlenül összetalálkozunk ezzel a csapattal a világbajnokságon minden tudásunk harcbaratásával kell küzdenünk, hogy győztesen hagyjuk el a torinói pástot.

A londoni szép napok sajnos nagyon gyorsan befejeződtek. Bucsut mondunk a királynő születésnapján diszszemlén felvonuló hatalmas, szórakucsomát viselő gárda őrségnek, a szoknyás skót dúdásoknak, a világvárosi forgalomnak, a "kettőtört" Tower hidjának, a keménykalapos, konzervatív öltözködésével feltűnő és mégis elegáns utcaképnek, a patinás épületeknek, egy szóval: Londonnak és rekord idő, 36 óra alatt megérkeztünk a mi szeretett fővárosunkba Budapestre.

Dr. Nedeczky László

Az elektromos találatjelző készülék és a törvívás

Az elektromos találatjelző készülék feltalálásával fénykor nyílik a vívóvilágra. Ez a fény forradalmi hatással, uralkodó elemként rányomja bélyegét a törvívás kialakulására.

Körülbötte forog a világ: versenyző, bíró, közönség mindenki, de mindenki. A fény áll az érdeklődés középpontjában, a fény a tűzjáték. A vívó még jóformán be sem fejezte akcióját, ellenfelének, bírónak hátatfordítva, szélkakasként forog a fény felé.

A bírót? Túltesz a versenyzőn is. Az le nem veszi róla tekintetét. Mintha az akciónak semmi köze sem volna a találat érvényességéhez. Mintha nem létezne konvencionális törvívó szabály, magát a döntés felelőssége elől a fény árnyékába burkolva, csupán a lámpák kigyulladására alapján ítéli meg a találatok érvényességét. Pedig aki ezt teszi - félreisméri a találatjelző készülék szerepét, képességét. A gép a találat ténylegességét jelzi, azt, hogy esett-e találat vagy nem, érvényes vagy érvénytelen felületesen. E tekintetben a találatjelző készülék a technika eléggé nem értékelhető vívmánya, mert tekintet nélkül az emberi gyarlóságban rejlő tudatos, vagy tudatalatti elfogultságra, hirnévre, rokoni, baráti, clubtársi, nemzetiségi és más kötelékre minden befolyástól mentesen jelzi a találat esetét. Ezt a feladatot emberi zsüri legyen az minden befolyástól is mentes, hasonló tökéletességgel megoldani, megközelítőleg sem tudja, mert az emberi szem a találatok megállításánál könnyen tévedhet, amire a legjobb bizonyosságtétel az a számtalanszor előforduló eset, hogy ahány bíró annyiképpen oszlik meg a vélemény egy és ugyanazon találat esetének a megállapításánál. Ezzel szemben a találatjelző készülék a találat esetének megállapításában mentes az emberi zsüri minden gyarlóságától, mind a részrehajlástól, mind a tévedéstől. Ezzel eltávolítást nyer a vívás mérlegfoga, az egyedül vesztes körülmény, amely a vívósport szépségét zavarja és sokat visszatart, elidegenít a versenyzéstől. Ennek áldásos hatását csak az képes igazán felmérni, aki emberzsüri előtt versenyzett és újra meg újra áldozatul esett bíráskodásoknak. Ez az érem egyik a fényoldala, vele szemben jelentkezik a másik, jelentőségében nem kisebb árnyoldala, a klasszikus törvívás aláasása. Szomorú jelenség ez a vívóművészet legtökéletesebb formájának a bukása, annál is inkább, mert nem kellett volna bekövetkeznie, pontosabban meghatározva nem állt fenn ok a bekövetkezésére. Hogy mégis bekövetkezett, az azoknak a bírónak a büne, akik a gép találatjelzését kiterjesztik a találatérvényességére. Már pedig ez két különálló dolog aminek a jelentősége az együttes, illetve a kettős találat esetén nyilvánul meg, amikor arról van szó, hogy a két találat közül melyiket illeti meg az érvényesség. Ezt a törvívásnál a konvencionális szabályok határozzák meg, amelyek azon elvre épülnek, hogy úgy találjunk, hogy annál ne kapjunk, ellentétben a párbajtőr kombatszabályának ama elvével, hogy előbb találjunk ha annál kapunk is. Míg tehát a párbajtőrnél a szabály azt sújtja aki később talál, a törvívás szabálya azt sújtja, akinek hibájából jön létre a kettős találat. Ezt a tényt csak az ész, az emberi elme tudja megítélni, a gép erre nem képes. Ez a feladat a bíróra hárul, aminek a gép találatjelzése mellett éppen olyan gondos alapossggal kell eleget tennie, mint a gép bevezetése előtt az emberzsürinél. Nem szabad magát a géptől befolyásolni hagyni, szem előtt kell tartania, hogy a gép feladata csupán a találat esésének a jelzése, az övé pedig attól függetlenül, a találat érvényességének a konvencionális szabályok alapján történő megítélése. Ezt a feladatot a találatjelző készülék szerepe mellett sokkal könnyebben végezheti mint az emberi zsürinél,

mert a találat esetét nem kell figyelnie, azt a gép helyesen jelzi és figyelmét megosztás nélkül az akciónemet megállapítására összpontosíthatja. Ezt a nagy előnyt a találat érvényességének elbírálásánál ki kell aknáznia. Rajta mulik a klasszikus törvívás léte vagy bukása. Ha a bírót a konvencionális szabályok alapján ítéli meg a találatok érvényességét, a vívók ahhoz alkalmazkodva a klasszikus vívást vívják, ellenkező esetben, ha a bírót annak a javára ítéli meg a találatot, akinek találatát a lámpa előbb jelzi és annak a konvencionális szabályokat nem veszi tekintetbe, a vívók a kombatszabályok szerint vívnak, ami természetes, mert az a vívó akinek esze van, és ezt fel kell rólok tételezni, hogy érvényesüljön, a zsüri ítékezéséhez alkalmazkodik, különben elveszti a mérvőzést.

Sajnos a találatjelző készülék bevezetésekor a bírák túlnyomórésze befolyásolni hagyta magát a lámpák kigyulladásától a kombatszabályok alapján ítélkezett, a vívók ahhoz alkalmazkodtak a kombats rendszer szerint vívtak a klasszikus törvívás törrel vívott párbajtörvívássá alakult.

Ha mérlegre állítjuk azt az előnyt, amit a gép találatjelzése jelent és azt a hátrányt, amit a találatok elbírálásánál - önhitáján kívül - maga után von, a klasszikus törvívás szempontjából ítélve megállapíthatjuk, hogy több kárt okoz mint hasznot.

Szerencsére erre a káros következményre egyre többen és többen döbbennek rá a bírák közül, főképpen a klasszikus vívás hívei, és a gép mellett is visszatérnek a konvencionális szabályok szerinti bíráskodásra.

Ha ez tovább is így terjed és a bírónak sikerül magukat, kivonni a lámpák büvköréből, akkor reményt támaszthatunk a jövő ígérete, a klasszikus törvívás feltámadása felé.

Megjegyzem, hogy jelen voltam az idei törvívóbajnokság döntőjén. Otlétem alatt Gerevich Aladár bíráskodott a konvencionális szabályok példamutató betartásával, aminek az volt az áldásos következménye, hogy vívóink igen szép, minden elismerést megillető klasszikus vívást vívtak. Vagyis hogy a közmondás igazának hasonlatával éljek: "Ahogy beledáltasz az erdőbe úgy hangzik az vissza."

Ozoray-Schenker-Zoltán

H I R E K

Kovács Lajos

nyugalmazott testnevelő tanár, a Pápai MÁV. vívószakosztályának érdemes szakvezetője 76 éves korában elhunyt. Alig néhány hónapja, hogy a legfelsőbb sporthatóság "A sport érdemes dolgozója" emlékéremmel tüntette ki. Erre a kitüntetésre méltán rászolgált Kovács Lajos, aki korát meghazudtoló agilitással és sportszeretettel szervezte 50 éven át Pápa sportéletét. Pápa sporttársadalmára kegyelettel kísérte utolsó útjára a vívósport nesztörát.

A Honvéd Semmelweis utcai termének padlózata - csuszós volta miatt - számos baleset előidézője volt.

Miként Péczely László szakosztályi intézőtől értesültünk, a nyári szünet alatt a terem padlózatát Németországból hozatott csuszásmentes linoleummal cserélik ki.

A Testnevelés és Tudomány folyóiratban, fenti címen cikksorozat jelent meg Nádori László a Testnevelési Tudományos Tanács munkatársa tollából. A figyelemreméltó cikksorozat vívással foglalkozó fejezetét az alábbiakban kivonatossan ismertetjük:

A magyar vívósport nagyszerű hagyományokkal rendelkezik. Vívókulturánk, jelenlegi vívóskereink egyik forrása ma is magas színvonalon áll. Az utóbbi évek nemzetközi versenyein, világbajnokságokon és a római olimpián azonban vívóink hullámzó teljesítményeket nyújtottak. És éppen a fiatalok szereplésében fedezhetünk fel feltűnő formainga-dozásokat. Az egyenletlen teljesítményüket nem írhatjuk a fiatal szervezet kiegyensúlyozatlanságának számlájára, sokkal inkább arra, hogy - nem elég szilárd versenyzőink szakmai technikai felkészültsége.

Az ilyenfajta kiegyensúlyozatlanság még jobban megmutatkozik pillanatnyi fizikai - szellemi indiszpozíciók hatására.

Továbbiakban a cikk idézi Dr. Csanádi György a Magyar Vívó Szövetség elnökének a Népsportban megjelent feltűnést keltő, a vívás időszeri problémával foglalkozó cikkének a gyermek vívóiskolák kérdésével foglalkozó fejezetét. Ezek szerint a továbbfejlődés egyik feltétele, hogy a fiatal vívók képzését helyes elvekre, szilárd alapokra fektessük. Az idejében szakosítás kérdéseivel kapcsolatban különösen időszeriük, sőt fokozott jelentőségük.

Megállapítja Nádori, hogy nagyon érdekes tapasztalatokra tett szert, amikor a szakosítás iránt érdeklődött a sportág szakembereinél. A vélemények, valamint a gyakorlat meglehetősen tarka képet fest.

Régei rendszerint 14-15 éves korban kaptak a jelentkezők szakmai jellegű vívásoktatást. Néhány évig iskoláztak, asszisztáltak a kezdők és csak ezután indultak el első versenyükön. Ma a vívóiskolákban 6-8 éves kortól vesznek fel gyerekeket, s kedvtelés végett meglehetősen korán indítják őket versenyeken. A korai versenyeztetés pedig a továbbfejlődés egyik legjelentősebb akadályozója.

Ozoray Schenker Zoltán - egykori kiváló kardvívó, jelenleg eredményesen működő edző, szakíró - helyesen fejezi ki az időbeni szakosításra vonatkozó általános elveket. Szerinte a vívás könnyed természetű mozgása révén alkalmas a gyermek testi fejlődésének elősegítésére, nem támaszt túlzott fizikai követelményt, nem veszélyeztetli egészségét. A vívósport azonban pontos mozgásformákat, szabatos mozdulatokat kíván. Ezek végrehajtásához bizonyos szellemi készség, bizonyos színvonalú lelki - szellemi - fizikai felkészültség szükséges. És itt érkezett el a neves szakíró a dolog lényegéhez:

a gyermek nem rendelkezik azzal a szellemi fejlettséggel, hogy a mozdulatok szabatos végrehajtásához szükséges magyarázatokat, szemléltetések megértse, figyelmét huzamosabb ideig ezekre összpontosítsa, nincs meg az akaratereje a szabatos követelmeztől nehézségek leküzdésére, és amíg ez nincs meg, addig nem alkalmas "komoly" vívás üzésére.

Bay Béla szerint is csak abban az esetben lehet megkezdni a vívásoktatást amikor a tanítvány már megérti az unalmasnak tűnő gyakorlatozás jelentőségét, van szilárd akarata folyamatos, kitartó munkára és nagyon szereti a vívást. A vívás meg-

lehetősen összetett mozgás, sokrétű, értelmi-fizikai igényt támaszt a kezdővel szemben. Amíg a gyermeket a környezeti történet nagyon érdekli, leköti, gondolatai ide-oda kalandoznak, addig nem tud tervszerű oktatómunka részesévé válni.

Ezek után felteszi a cikkíró a kérdést: hány éves korban érnek meg a feltételek a szakmai jellegű vívásra? A véleményekből és a jelenlegi gyakorlatból - sajnos, tudományos kutatómunka eredményeire ebben a kérdésben még nem támaszkodhatunk - azt a következtetést vonhatjuk le, hogy egészen kiváló adottságúak esetében 11-12, rendszerint azonban csak 13-14 éves korban rendelkeznek a gyermekek a vívástanuláshoz szükséges feltételekkel. A kezdés korántsem jelenthet kizárólagos szakmai munkát. Az általános előkészület idején vívást előkészítő általános hatású gimnasztikát, célgimnasztikát, lábgyakorlatokat végeztessünk, majd egyszerű vívótechnikai gyakorlatokat kapcsoljunk össze játékkal. Ebben az időszakban a heti edzésszám legalább 2 x 1 óra.

Szakosított előkészület 13-15 éves korban kezdődjék. A lábmunka szabatos begyakorlása után egyenes szurás, egyszerű körző-szurás, majd egyszerű támadás, védés visszaszurás az oktatás sorrendje, majd egyszerű támadás egycseles támadás, védés visszaszurás az oktatás sorrendje, illetve ezt az ugynevezett vívótanmenetet kellene legjobb edzőinknek kidolgozni. A mester és tanítványának közös munkája, a mesternek a tanítvány adottságait figyelembe vevő alkotó oktató tevékenysége határozza meg a további sorrendet. A heti edzésszám ebben az időszakban lehetőleg heti 3-1 óra legyen.

Versenyzés. Valamennyi sportág közül vívásban találunk legrégebben olyan intézkedéseket, amelyek azt célozzák, hogy a kezdők felkészülten álljanak rajthoz. Bay Béla szerint már évtizedekkel ezelőtt rendeztek kezdők részére minősítő versenyeket.

A jelenleg érvényben lévő versenyszabályzat 3 korcsoport felállításáról rendelkezik. Eszerint a vívók 13-16 éves korban serdülők, 16-19 éves korban ifjúságiak és 19 éves kortól felnőttek.

A 13-16 évesek egy korcsoportban való szerepeltetése erősen kifogásolható, hiszen előfordulhat, egy és négyéves "vívómúltal" rendelkező fiatalok kerülnek egymással szembe. Ez pedig nem felel meg sem az élettani, sem a szakmai követelményeknek. Ezen a rendelkezésen tehát jó volna változtatni.

Hasonló problémák vannak a 16 évet betöltöttök és a 19 évesek együttvívásakor. Ebben a korcsoportban is előfordulhatnak - és erre nagy a valószínűség - olyan esetek amikor rendkívül nagy tudásbeli különbségük állnak szemben egymással.

Felmerül vívásban még egy sajátos probléma. Az ifjúsági világbajnokságon 20 évesek is indulhatnak, tehát olyanok is, akik hazai ifjúsági versenyeken már nem vehetnek részt. Tábor István a szövetség főtitkára arról tájékoztatott, hogy vívószakembereink olyan javaslatokon dolgoznak: a 20 évesek is indulhassanak a hazai ifjúsági versenyeken, válogatókon, vagy - emeljék fel egy évvel az ifjúsági korhatárt. Figyelemmel a versenyzés élettani követelményeire, a vívás sajátos igényeire, az alábbi korcsoport beosztást tartanánk megvitatásra érdemesnek: 13-14 éves gyermek, 15-16 éves serdülő, 17-20 éves ifjúsági.

MEG AKARJUK VÉDENI a magyar kard világhegemóniáját

A Vivó Híradó májusi számában jeleztük, hogy Dr. Rónay Gyula cikkére érdekes hozzászólás érkezett Boda László tollából, amelyben a kardvívás és a vidék vívósportjának problémáit fejtegeti. Akkor azt ígértük olvasóinknak, hogy ezt a cikket júniusi számunkban közöljük. Sajnálatos módon ennek az ígérletünknek technikai okokból nem tehetünk eleget. Most pótoljuk mulasztásunkat. Reméljük, hogy a cikkben foglaltak visszhangot kellenek a vívótársadalom széles rétegeiben, főként vezetőiben. Mindenesetre a Vivó Híradó még vissza fog reá térni és közölni fogja reflexióit.

A "Vivó Híradó" ezévi márciusi számában Dr. Rónay Gyula tollából "Akarjuk-e komolyan tömegesíteni a vívást" címen megjelent cikk elolvasása után önkéntelenül a címként adott mondat, illetve gondolat jutott eszembe. Hogy miért ez a gondolat, illetve kijelentés és a vele társuló egyéb gondolat? Kizárólag azért, mert Rónay Gyula cikkében végig a sorok között, - de nyíltan is - ez a féltő gondolat él és ezért tárgyalja a vívás tömegesítését, mert legelsősorban a magyar kardvívás jövőjéért aggódik! Ezt az aggodalmat igazolja a Vivó Híradóban megjelent cikkek mind, amelyek részint a magyar kard elhunyt dicső félvszázadáról szólnak, avagy a harminc-negyven évvel ezelőtti junior kardversenyek népes 120-140 fős mezőnyéről, ugymint a törözők számának a kardozók hátrányára történő emelkedéséről, végül a vívás körül bajokról emlékeznek. Mert valóban a magyar kardvívás jövője körül van a legnagyobb baj!

A felszabadulás után igen nagy mértékben előretörtünk a szurófégyverek vonalán a világversenyek pástjain. Törben, párbajtörben felzárkóztunk, sőt fölé kerekedtünk az olaszoknak és franciáknak. Ez igen örvendetes tény, de viszont ugyanezen idő alatt elveszett a kardvívásban az a biztos előnyünk, amely akkor volt, amikor 8-10 olyan élvonalbeli kardvivónk volt, hogy egy-egy olimpiai, vagy világbajnokság, avagy európa-bajnokság döntője, majd rém magyar bajnokságnak minősült a magyar résztvevők számát tekintve. Az a távolság és fölény azonban, ami a kardvívásban a magyar és más nemzetek vívói között volt, rohamosan csökkent s ma ott tartunk, ha még sikerült is megvédeni a magyar kard világhegemóniáját, kétséges, vajon sikerülni fog-e ez a jövőben a feltörekvő, igen tehetséges más nemzetek tudása és rohamos fejlődése mellett - Bizom fiataljainkban, mert ma még vannak tehetséges fiatalok, akik Gerevich Aladártól és Kovács Páltól átvették a feladatot, minden tudásukkal arra fognak törekedni, hogy ugyanolyan töretlenül folytassák a kardban elért félvszázados sikersorozatokat, mint azt elődeik kiharcolták.

Fájdalmas és szomorú az egyszer elért pozíció elvesztése és átadni a helyet más nemzetnek. Ez vonatkozik minden fegyvernemre, de a legfájdalmasabb lenne az ha a kardban több, mint ötven éve biztosan tartott pozícióinkat, elsőségünket kellene átadnunk más nemzetnek. Ez fájdalmasabb lenne, mintha a szurófégyverekben elért sikereink nem ismétlődnének meg. Ezért, ha azt mondjuk s hangoztatjuk, hogy baj van a vívás körül, legelsősorban a kardra értjük. Ez azonban nem azt jelenti, hogy nem kívánjuk a szurófégyverekben elért eredményeink megismétlését és pozícióink visszaszerzését. De a leglényegesebb feladat: azt a pozíciót, amit 50 éve biztosan tartunk a kardvívásban, azt ne veszítsük el!

Tehát igenis akarjuk a vívás tömegesítését, a kardozók létszámának lényeges felemelését, mert csak a tömeg tudja kitermelni a kiváló egyéneket! S minél nagyobb a tömeg, annál több kiváló egyént tud felszínre hozni.

Ennek eléréséhez azonban - szerény véleményem szerint - igen sok tevékenység van. A vívás tömegesítésével kapcsolatban felvetett minden gondolattal egyetértek és azt hiszem minden a vívással közvetlenül, vagy közvetve foglalkozó szakember, vagy sportvezető is egyetért. Véleményem szerint azonban ahhoz, hogy a tömegbázist a vívásban meg tudjuk teremteni, igenis központilag kell hozzájárulni olyan kérdésekhez, amelyek ma nincsenek központilag kezelve és amelyek kérdésekhez erélyes kézzel történő beleszólás az egyetemes magyar vívás érdekeit szolgálja.

Kizárólag a magyar vívás és legelsősorban a magyar kardvívás ügyét tartva szem előtt, négy főcsoportra oszthatom be azokat a kérdéseket, amelyekkel a vívás tömegesítésének a megszervezésével párhuzamosan, vagy annak bevezetőjeként, de inkább sürgősen és minél előbb foglalkozni kell.

- 1./ A meglévő és működő szakosztályok anyagi helyzetének a felülvizsgálata és arányosítása.
- 2./ A jelenlegi edzői foglalkoztatási rendszer felülvizsgálása és átszervezése az egyetemes vívás érdekeinek a szemelőtt tartásával s annak megfelelően,
- 3./ Edzési (terem) lehetőségek felülvizsgálása, összeírása és a szükséges intézkedések megtétele,
- 4./ Az utánpótlás fokozott biztosítása érdekében a vidéki vívók működésének nagyobb figyelemmel kísérése és a tehetséges vívók felkarolása.

Mielőtt a fenti pontok részletes taglásához fognék előre kell bocsátanom, hogy megítélsem szerint a M.V.Sz. volna hivatott e kérdéseket felülvizsgálni és a szükséges átfogó intézkedések megtételére az illetékes szervek felé a javaslatot megtenni a megyei szövetségekkel karöltve.

ad 1./ Ennek a pontnak a tárgyalásához a M.V.Sz. Gazdasági Bizottságának a Vivó Híradó decemberi számában közzétett beszámoló adatait szolgáltatnak összegszerű adatokat. Ez a beszámoló úgy a fővárosi mint vidéki szakosztályok anyagi helyzetét feltárja és ebből kiviláglik, milyen hátrányos helyzetben van anyagilag a vidéki vívás - a fővárosinál.

De a vidéki egyesületek mostoha anyagi helyzetük ellenére - ha anyagilag vezetálnak is -

de vívóélet tekintetében hősi küzdelmet folytatnak, élnek és eredményeket érnek el. Eredményeket érnek el kizárólag azért, mert önzetlen s valóban amatőr sportot folytatnak. A vívók szerelmesei a vívásnak s anyagi áldozatoktól sem riadnak vissza kedvenc sportjukért. E szakosztályok működését kizárólag a vezetőik ügybuzgalma, sportszeretete, ezen keresztül a vívók lelkesedése és áldozatkészsége biztosítja.

Az anyagiakkal küzködő vidéki egyesületek főleg az utazási és felszerelési költségek vonalán vannak igen nehéz helyzetben.

Egy Budapesten kiírt országos versenyen, vagy bajnokságon való részvétel villamosjegy költségbe kerül csak a budapesti vívóknak. Bármely vidéki egyesület, ha csak megyéjében kiírt országos versenyen, vagy megyei bajnokságon akar részt venni, komoly utazási költségbe kerül, ha minősítést akar szerezni. Mennyivel többbe kerül, ha Budapesten megrendezésre kerülő versenyen kívánja vívót a vidéki szakosztály indítani. Pedig igen előnyös, ha vidéki vívók minél több budapesti versenyen vesznek részt, ahol kiváló mesterek keze alatt dolgozó vívókkal mérhetik össze tudásukat és erejüket. Jelenleg igen meg kell gondolni a legtöbb vidéki szakosztálynak, hogy milyen versenyeken indítja vívóit, éppen anyagi keretük szűk volta miatt.

Kevés vidéki egyesület, vagy megyei szövetség rendelkezik a gépesítés következtében megkívánt korszerű felszereléssel. Így nagyjából elmondhatjuk, a vidéki vívók túlnyomórészt ki vannak zárva, hogy törben és párbajtörben géppel gyakorolhassanak. Ez pedig gyakorlatilag azt jelenti, hogy végeredményben a vidéki vívók e két fegyvernemben behozhatatlan hátrányban vannak a budapesti vívókkal szemben, holott vidéken is akadna és akad olyan vívó, aki feltétlenül magasabb szintet érhetet volna és érhetne el, ha megfelelő korszerű edzési lehetősége meglenne. Van olyan megye, ahol a párbajtör egyáltalán nem szerepel sem az edzési, sem a verseny programban, mert hiányzik a felszereléshez szükséges anyagi fedezet.

Az eddig elmondottakkal nem az volt a célom, hogy azt domborítsam ki, miszerint a budapesti egyesületeknek sok a rendelkezésre álló évi költségvetési keretük. Csak azt akartam kifejezésre juttatni, hogy a vidéki egyesületek anyagi ellátottsága nem tükrözi azt a képet, amiben a magyar vívás jelenleg áll. Szükség van az utánpótlásnál a vidék erejére is! Ezt pedig kifejezésre kell juttatni az anyagi ellátottság terén is.

Igen örvendetes tény továbbá egy vívóegyesület, vagy szakosztály megalakulása is. Véleményem szerint azonban meg kell vizsgálni, vajjon biztosítva van-e a megfelelő anyagi alap a működéshez nemcsak az induláskor, hanem a fejlődés útján is. Ne csak a megalakulásnak örüljünk, hanem biztosítsuk az új szakosztály működését is. Ez a helyes fejlesztési program útja. Sokkal károsabb egy vívószakosztály megalakulása és rövid működés utáni megszűnése, mintha egyáltalán nem alakult volna meg. E pont végső konkluziójaként azt kívánom levonni, keresse meg a M.V.Sz. a lehetőséget annak, hogy a létező egyáltalán nem elegendő költségvetési keretét emelje fel azoknak a vívószakosztályoknak, amelyek akár vidéken, akár Budapesten anyagilag csak vegetálnak, de működnek és eredményt érnek el.

Meggyőződésem az, hogy ha az illetékesek megtalálják a módot a költségvetési keretek fel-emelésére, igen nagy lépést tettünk a vívás tömegesítése felé is. Mert a tömegesítést a jelenleg meglévő alapokra kell fektetni és felépíteni. Ha a jelenleg működő szakosztályok mindegyike, megkapja a fenntartáshoz és működéshez szükséges elegendő anyagi alapot, akkor e szakosztályokon belül ugrásszerűen fog emelkedni a vívók létszáma, ami első lépése a tömegesítésnek.

A vívás az a sportág, amely a legrégebbi idő óta, a legtöbb nemzetközi eredményt szerezte az országnak. Megérdemli, hogy értékének megfelelő támogatásban részesüljön.

ad 2./ Sokan érezzük, látjuk és tudjuk, hogy a jelenlegi edzői foglalkoztatási rendszer nem helyes, sem a fővárosban, sem a vidéken, ahol rosszabb a fővárosnál. Igen helyes Rónay Gyula javaslata az edzői hiány megoldására a vívóversenyző gárdának a bekapcsolására az oktatásba. Azonban ez kevés. A kiváló képességű edzők majdnem kivétel nélkül Budapesten vannak foglalkoztatva. Nem azt állítom, hogy vidéken nincsenek kiváló edzők, de kevés, néhány kevés. A vidéki tömegek többet érdemelnének és akkor, ha a vidék is kapna e mesterekből többet, nagyobb tömeget lehetne vidéken is mozgósítani. Ezen túlmenően a vidéki minőség is lényegesen javulna és emelkedne a minőségi vívó tömeg.

Tehát véleményem szerint az egyetemes magyar vívás érdekében felül kell vizsgálni a jelenlegi edzői foglalkoztatási rendszert. Az anyagiakhoz hasonlóan arányosítani kell a jelenlegi szűkös edzői keretet addig is, amíg a meginduló Edzőképző Intézet éreztetni fogja hatását és szabadabban lehet gazdálkodni az edzői látszámmal.

Vidéki góccokat kellene felállítani és oda kiváló edzőket elhelyezni, akik a környék kiváló vívóinak az edzéseit végeznék.

Igen sok tehetséges vidéki vívó elkallódik, mert nem tud megfelelő edző kezébe kerülni, aki a maximumot tudná kihozni az illetőből. Az ilyen elkallódás, elsikkadás nagy luxus nekünk, mert egyetlen tehetséget sem szabadna elveszni engedni!

Tudom az edzői foglalkoztatási rendszer átszervezése nem könnyű feladat. Igen sok szempontot kell figyelmebe venni. De nem megoldhatatlan feladat. Megoldható úgy, hogy sem az edzők ne szenvedjenek hátrányt, sem pedig a szakosztályok, de a magyar vívás nyerjen az átszervezéssel. E kérdést meg kell oldani, mert ezt kívánja az egyetemes magyar vívás érdeke és a tömegesítés érdeke is - mielőbb.

QUINT ESPRESSO

BUDAPEST, V., BÁRCZY ISTVÁNUTCA 1.

A vívók és sportolók kedvenc találkozóhelye — Kitérő kiszolgálás!

ad 3./ A terem kérdés - főleg vidéken - elég sok helyen nagy problémát jelent, de ez sem megoldhatatlan kérdés. Mindenütt akad megfelelő helyiség a vívás oktatására, csak illetékes szerveink sokszor erélyes kézzel történő beleyulása kell ott, ahol a vívósport érdekében erre szükség van. Komoly eredményekben gazdag multú vívószakosztály terem hiányában, vagy nem megfelelő terem következtében a megszűnés veszélyének volt kitéve. - Nagy tömeggel rendelkező vidéki szakosztály pedig olyan kis teremben tartja edzéseit, hogy az már egészségtelen. E pontnál is központi intézkedés megtételére volna szükség, ha tömegesíteni akarjuk a vívást. A terem kérdését is a meglévő szakosztályok tekintetében kell megoldani, ahol erre szükség van. E megoldások már a tömegesítés kérdését is előre viszik.

ad 4./ Utolsó pontnak hagytam a vidéki vívók felkarolásának a kérdését. Ez igen fontos kérdés, s azt hiszem megérdemli a nagyobb nyilvánosságot. Nem többől van szó, mint arról, hogy vidéki vívó vezetők nagy örömmel vennék tudomásul, hogy versenyzőik tudásuknak megfelelő eredményeket érhetnének el akár egyéni, akár csapatversenyek során Budapesten. Ugyanis nem akarok általánosítani, de nagyjából az a helyzet, hogy legalább egy klasszissal kell többet tudnia egy ismeretlen vidéki vívónak Budapesten, ha saját osztályában eredményt akar elérni. A klub és helyi sovinizmust számoljuk fel egyszer s mindenkorra és adjuk át a helyet minden vonatkozásban és versenyen, Budapesten és vidéken egyaránt a tiszta sportnak, tudásnak és azt honoráljuk, ne pedig egyéb szempontokat. Ezt kívánja különösen a vidék, de az egyetemes magyar vívás érdeke is. Nagyobb kedve lesz a vidéki versenyzőnek Budapesten versenyezni, ha érvényesülhet a tényleges tudása. S ez komoly kihatással lesz egyéni fejlődésére is. De ugyanez vonatkozik a vidéki versenyekre is. Mindenféle szempontból fakadó sovinizmust szüntessünk be s csak a tiszta sportot tekintsük.

Összevetve eddigieket, ha azt akarjuk, hogy a nemzetek összesített helyezésekben az olimpiai és világbajnoki, valamint európbajnoki egyéni és csapatversenyek folyamán szerzett pontok alapján elért és igen régóta tartott harmadik helyünket, továbbá kard egyéni és csapatversenyek során megszerzett első helyünket biztosítani akarjuk, a jövőben is, akkor tennünk kell valamit!

Véleményem szerint a végcélnak a tömegesítésnek kell lennie, de csak a jelenlegi szakosztályi keretek megerősítése után az előbb említett négy pontban foglaltak szerint. E munkához minden vívással foglalkozó sportvezető feltétlenül legjobb tudását és segítségét fogja adni, csak el kell indítani a munkát. Ezután jöhet a fejlesztés és szakosztályok létesítése.

Indítsuk hát el ezt a munkát, amíg nem késő és a nemzetek vetélkedésében nem maradunk alul a vívósportban. De én hiszek e munka sikerében és hiszek abban, hogy bármilyen erős lesz a küzdelem a nemzetközi kardversenyeken a jövőben, még fogjuk tudni őrizni a magyar kard világhegemóniáját és vissza tudjuk szerezni a szurófégyverekben is már egyszer elért pozíciónkat az elkövetkező és a magyar vívást átszervező munka révén.

Boda László

NYARALÁSHOZ SPORTHOZ

DIVATCSARNOK-BÓL

Fürdőruha

Horgászfelszerelések

Fürdőköpeny

Hátizsák, oldalzsák

Short, halásznadrág

Felfújható gumimatrac

Bőrönd, strandtáska

Fényképezőgép, fotocikkek

Napolaj, krémek

Kerékpár, robogó

Polóing

Teniszlabda- és ütő

Nyitvatartás: 10—7-ig, szombaton: 10—5-ig

Szaktanácsadás, házhoz szállítás

DIVATCSARNOK VI., Népköztársaság-utja 39

A vívás forradalmasítója: „lovag“ EUGENIO PINI

A L'Éscrime Francaise februári száma két hosszabb cikket is szentel a múlt század nagy vívója, Eugenio Pini emlékének. Nem érdektelen ma sem megismerni ennek a ragyogó tehetségű s a víváshoz szükséges minden fizikai és szellemi kellékkel megáldott férfinak portréját.

Pini 1859. október 20-án Libourne-ben született és 80 éves korában 1939. január 7-én Buenos-Airesben halt meg szívroham következtében. Mint egy köztisztelőben álló vívómester fia, már 5 esztendőskorában kezdett ismerkedni a vívással, s tanulmányai folytatása mellett, apai nevelés fegyelmezővel és komolysággal kiváló és lovagias emberré formálta. Mindezen túlmenően herkulési erővel rendelkezett.

A mai kor fiatal vívói el sem tudják képzelni azt, hogy a régi francia vívást mennyire a méltóság, kimértég, legelsősorban a szép testtartás és a példás magatartás jellemezte. Voltak különböző - a vívással kapcsolatos - illemszabályok, melyek megszabták a helyes és a helytelen magatartások körét. Effajta szabályokat tartalmaztak a vívás különböző kézikönyvei is. Meg voltak határozva a különböző helyzetekben alkalmazandó szurások és vágások, de mindenképpen ezeknek könnyűeknek, udvariasaknak, lovagi-asaknak és illedelmeseknek kellett lenniük. Például a jó vívással ellenkezett a hátrálás, de még az előrelépés-támadás is. Azután megszabta az "illemkódex" hogy a vívó árnyéka mindig szabályosan látható legyen, és a legkevésbé "kuszálódjon" össze. Ideális volt a mozdulatlan test, melyből egy villogó kar korlátolt, merev és pontos mozdulatokat hajt végre. A fless-támadásnál ocsmányabbat nem is tudtak elképzelni a vívás esztétái, s ha a lelkesedés heve valakit ilyesmire ragadtatott el, úgy azt úgy kinézték maguk közül, mintha valami jóvátehetetlen csorba esett volna a vívás mesterségén.

Az olasz vívók - szemben a franciákkal - kevésbé voltak e kötöttségek rabjai. Egyesek közülük harci kiáltásokat hallattak versenyzés közben - szórakoztatva ezzel a nézőket s egyben felkeltve érdeklődésüket is - mások előreléptek, hátra ugrottak vagy éppen a földre estek. Az olasz vívók mindezen különbségeit elnézték, sőt keresték is a velük való kapcsolatot, mert erős versenyzők hírében állottak.

Ezek voltak az akkori vívás jellemzői, amikor Pini, az akkor már ismert és komoly eredményekkel rendelkező olasz vívó 1889-ben Párisba érkezett, s akít ezt követően "Chevalier Pini" - a lovagias Pini - neveztek el.

Pini, aki fizikailag is bajnoknak látszott, hatalmas izomzattal, ennek a korszaknak megkülönböztetett amatőr versenyzője lett. A vívótársadalom akkortájt a verekedőkből és az esetenként párbajozókból állt. Főleg az arisztokrácia, a hadsereg tagjai, az u.n. polgári "felsőbb tízezer", a hírlapírók és a hívatásos vívók üzték ezt a sportot, tehát egy viszonylagosan eléggé zárt kör.

Ezen vívással foglalkozó szakértő testület előtt Párisban Pini teljes sikert aratott. Meg kell azonban mondani, ahhoz, hogy ez teljes mértékben sikerüljön nem ártottak nagyszerű családi kapcsolatai sem. Bátyja az olasz hadsereg őrnagya volt egy olyan korban, amikor a tiszti cím a legjobb ajánlólevél volt. Ez biztosíték volt az illető becsületessége tekintetében, s megnyitotta a kapukat a nagyvilági élet és a zárt társadalmi osztályok felé. Pini vívása bár magán viselte az olasz temperamentum minden jelét, mégis sikert aratott, mert nagyszerű vívó és kiváló gentleman volt. Elsősorban saját stílusát vívta, semmiféle iskolához nem hasonlíthatóan.

Szinte lehetetlen volt győzni ellene, védelmei olyan biztosak voltak. Támadásait pedig a pást egyik végétől a másikig oroszláni ordítással vezette, mely az egész termet megremegette és a nézőket felrázta. Hevessége gyakran szinte kicsapongássá vált, melyben annyi élet, annyi gyorsaság volt, hogy csodálkozását senki sem tudta elfolytani. Rövid időn belül Pini lett a versenyek és bemutatók nagy attrakciója s neve nélkülözhetetlen lett a meghívott versenyzők sorában.

Egy ilyen, Pinihez hasonló vívó feltűnése és tekintélye, az amugy is megindult fejlődést csak sietette. Franciaországban a régebbi időkben is voltak pengeművészek, de azok nevetségesen konvencionálisak voltak. Ez a fejlődés, mely szinte forradalommal alakult át egyre inkább kiszorította a tört és előtérbe hozta a párbajtőrvívást.

Vajjon különleges adottságu versenyző, rendkívüli bajnok volt-e Pini? Nehéz erre válaszolni. Nem vitásan nagy vívó volt, aki óriási hírnévre tett szert és nevét dicsőfény övezte, s mindezt a saját erejéből érte el. Korának valamennyi nagy vívóegységével találkozott. Merignac-al, Kirchoffer-el, Rouleau-val, s valamennyit legyőzte, bár ebben az időben a villanytalálatteljáról nem is beszélsé még jury sem volt. Ha valaki győzni tudott ellene, nem győzte ezt elhresztelni, hogy saját értékét ezzel is emelje.

Egy furcsa kis történet jellemző Pini-re. Idősebb korában már nem volt olyan kitartó és szívós, mint fiatalabb korában, amikor éppen ezek a tulajdonságai annyi dicsőséget hoztak a számára. Már nem tudott pihenés nélkül végigvívni egy csörtét, s valami kis pihenésre közben szüksége volt. Ezért eredményes és hatásos trükkhöz folyamodott. A küzdelem közben jelezte ellenfelének, hogy meg akar állni, s ez után elkezdte kioldani azt a kötést, mely csuklóját a tör markolatához erősítette. Műtán kioldotta, ismét becsavarta s így közben alaposan kifújta magát, s így folytatta az asszót. Ezen ravaszsága azonban lassan közzismert lett, s így egyszer amikor a Grand Hotelben vívott, csínye nyilvánosan is lelepleződött, bár ha a reggeli lapot elolvasta volna, mely a versenyt ismertette, erre számíthatott volna. Felment tehát a pástra, s vívott erejének kímélése nélkül, majd jelt adott ellenfelének mutatván kezét, s kezdte lecsavarni a kötést. Eleinte csendes mosoly terült el a nézőtéren, de ez egyre inkább fokozódott ahogyan Pini ezt a mindenki által ismert szokását végezte. Megjédt. Mít tegyen? Egyszerre az az ötlete támadt, hogy ruháját vizsgálja meg, hogy az és felszerelése rendben van-e. Végül is nagy ünneplésben részesítették a közkedvelt, már nem éppen fiatal sportembert.

Párisban Pini két ízben is párbajozott. Az elsőt egy Tomegueux nevű érdekes ember ellen vívta, aki mindenütt a párbajozási alkalmat kereste, s nem akarta, hogy valaha is szemére vessék, hogy a nagy Pini-vel párbajban sohasem találkozott. Tomegueux-nak hatalmas pocakja volt, mely szószerint elbűvölte Pini-t, úgy hogy először ellenfele érte el őt, majd amikor tovább folytatták a vívást, támadását Tomegueux védte és ríposztja ismét Pini-nél ült. Elképzelhető Pini kellemtelen helyzete. Ha meg találná sebesíteni ellenfelét,

ez dicsőségét nem növelné, sőt őt szinten ellenszenves színben tüntetné fel, ha viszont ő sebesül meg... milyen folt ez hírnevén. Addig latolgatta a kényes helyzetet, míg szokásos udvarias modorában megtalálta a legjobb kiutat és minden a legjobban végződött.

Pini második párisi párba már komolyabb volt. Ez alkalommal a szicíliai San Malato hívta ki, aki egyébként vívó is volt, s ugyancsak gyűjtötte az ellenfeleket és kereste a küzdelmeket. San Malato vívása egyéni és az ellenfelet könnyen zavarba hozó volt. Felállítás után fegyverét és karját mereven előre tartotta és apró léptekkel közeledett ellenfeléhez, úgy hogy azt hátrálásra kényszerítette. Így történt, hogy a vívódó háromnegyed részének eltelte után Pini a vívótér hátsó határára szorult, mely kizárását jelentette volna. Igen ám, de a ravasz olasznak meg volt a magához való esze. Támadás látszatát keltve hol előre, hol kissé hátra lépett, s San Malato csak ellenfelét figyelte minden idegszálával, s szinte nem is törődött a feladott területtel. A végén Pini megfordította az előbbi helyzetet, s San Malato volt az, aki a határon kívülre került, míg Pini e révén saját terét nyerte vissza. Ez a találkozó vér nélkül zajlott le, s másnap, amikor a küzdelem visszavágójára került volna sor, San Malato barátai tanácsára visszalépett.

Pini neve, Lucien Gaudin-hoz hasonlóan, egy korszak szimbóluma. Az idősebbek csodálattal és rokonszenvvel emlékeznek vissza rá, mert azon kívül, hogy nagy vívó volt, nemes lelkű, sportszerű ellenfél volt egész életében.

Dr. Kléh László fordítása.

Útra készen a torinói vívóvilágbajnokságra

Mire e sorok napvilágot látnak utra készen áll a magyar vívóválogatott, hogy olaszokban megküzdjön a világ legjobbjaitval az aranyéremért és jó helyezésekért.

Talán még soha nem volt olyan nehéz helyzetben szakvezetőség, edzőbizottság, és végső fokon a MVSZ. elnöksége a válogatás megejtésénél mint ezuttal. Sérülések, betegségek, tanulmányi okok miatt előállott edzés kihagyások, váratlan formahanyatlások nehezítették meg a válogatás felelősségteljes feladatát. Számos edzőbizottsági ülés, késő esti órákba nyúló elnökségi üléseken kialakult álláspont alapján a következő válogatott fogja a magyar színeket képviselni Torinóban:

Férfi tőr:

Kamuti Jenő,
Kamuti László,
Gyuricza József,
Pacséry Kázmér,
Czvikovszky Ferenc,
Szabó Sándor,

Női tőr:

Rejtő Ildikó,
Dömölky Lidia,
Juhász Katalin,
Dr. Kovácsné,
Szekely Tiborné,
Mendelényiné

Párbajtőr:

Gábor Tamás,
Kausz István,
Bárány Árpád,
Sákovits József,
Marosi József,
Lendvay László.

Kard:

Kárpáti Rudolf,
Horváth Zoltán,
Mendelényi Tamás,
Delneky Gábor,
Meszéna Miklós,
Bakonyi Péter,
Kovács Attila.

Utóbbi fegyvernemnél a hetes létszám annak folytán alakult így, mert kétszeres olimpiai bajnokunk Kárpáti Rudolf - saját kérelmére - nem vesz részt az egyéni világbajnokságért folyó küzdelemben, helyébe Kovács Pál fia Attila fogja a hatos létszámot kiegészíteni.

Nem lesz talán érdektelen összehasonlítani, milyen személyi változások következtek be az egyes fegyvernemekben, az utolsó 1959 évi budapesti VB. óta. 1960-ban, miután Rómában olimpia volt nem rendeztek világbajnokságot. Férfi tőrben hiányzik Fülöp Mihály és Papp Csaba, Szabó Sándor az ujonc. Női tőrben hiányzik Morvay Zsuzsa, Marosi Paula, az ujonc Mendelényiné. Párbajtőrben hiányzik Balthazár Lajos, Berzsenyi Barnabás, Lendvay László az ujonc. Kardban nélkülözzük Gerevich Aladárt, Kovács Pált, Szerecsés Józsefet, ujoncok: Meszéna Miklós, Bakonyi Péter és Kovács Attila.

Ez a hiánylista nagyon fájdalmas számunkra, Gerevich Aladár, Kovács Pál, Fülöp Mihály, Balthazár Lajos - ha csak ennek a négy klasszis versenyzőnek nevét emeljük ki - nyilvánvaló fiataljainknak nem lesz könnyű helyüket pótolni.

Esélyeket latolgatni nem áll módunkban, mert lapzártakor a FIE még nem hozta nyilvánosságra a társszövetségek nevezéseit. Bár élversenyzőink évközbent nemzetközi versenyeken való szereplése megnyugtató képet mutat, a római olimpia tanulságai óvjanak mindenkit a túlzott derüléstől.

Megkérdéztük Tábor István főtitkárt, mi a véleménye a rendezés, felkészülés és esélyeinkről, egy hónappal a VB. előtt?

- Két évvel ezelőtt a Magyar Vívószövetséget bizta meg a FIE a világbajnokság megrendezésével. Ezért mi nagyon jól tudjuk, hogy egy VB. megrendezése nagy munkával jár és sok hozzáértő szakember mozgósítását kívánja meg. Az Olasz Vívószövetségben szakemberek rendelkezésre állnak és még az is előnyükre szolgál, hogy ők rendezték a múlt évi olimpiai és így szintén minden technikai felszerelés is rendelkezésükre áll. Biztosak vagyunk benne, hogy a verseny megrendezése kifogástalan lesz. Az oslói kongresszuson az Olasz Szövetség nevében E. Mangiarotti tájékoztatást adott a VB. előkészületeiről. Kifejtette, hogy minden előkészület megtörtént a nagy vívóesemény lebonyolítására és szeretettel várják az érkező csapatokat. Tudtul adta, hogy az előzetes nevezéskor, több mint 20 nemzet jelezte részvételét. Ismertette, hogy a verseny színhelyül, az új Sportcsarnok fog szolgálni, amelynek a Vívóvilágbajnokság lesz az ünnepélyes felavatása.

Ami a mi felkészülésiünket illeti - körülményeinkhez képest - mi is mindent elkövettünk a jó szereplés érdekében. Versenyzőink az olimpia után rövid pihenőt tartottak és újra munkához láttak. Az előre elkészített tervek szerint végezték edzéseiket klubjaikban és a válogatott keret közös munkájában. Igaz időnként bizonyos hiányosságok is mutatkoztak, de ezeket sikerült eliminálnunk.

Az objektív nehézségek, mikről fentebb szó esik, valóban nehezebb helyzet elé állítják csapatunkat. A verseny előtt egy hónappal a csapat szelleme és idegállapota nagyon jónak mondható. Ismerve versenyzőink képességeit és küzdenitudását, a vázolt nehezebb helyzetünk dacára nem kell pesszimiztásnak lenni. Konkrét jóslásokba persze senki sem bocsájtozik szívesen. Bizom elsősorban abban, hogy az 1959 évi budapesti csorbát Torinóban kiköszöröljük. Bizom továbbá abban, hogy a szurófégyvernemekben a római mérsékeltbb szereplésnél jobban végez csapatunk és továbbra is méltán vívja ki a büszke "sok babért szerzett sportág" elnevezést. -

Útra készen és győzelemre eltökélten indulnak vívóink a nagy erőpróbára. Útjukon az egész vívótársadalom aggódó - egyben bizakodó szeretete kíséri.

G.J.

NEMZETKÖZI VIVÓ HÍREK

ROVATVEZETŐ: DR. KLÉH LÁSZLÓ

SZOVJETUNIO

Moszkvában, a szovjet válogatott vivók számára megrendezett versenyen, nagyjában az esélyesek kerültek ki győztesen.

Férfi törben: I. Midler, II. Zsdanovits, III. Szvesnykov, IV. Sziszikín, V. Makszinov.

Női törben: I. Zabelna, II. Gorohova, III. Prudszkova, IV. Rasztvorova.

Párbajtörben: I. Csernyikov, II. Csernusevits, III. Ljulin, IV. Vitebszktj, V. Kosztava, VI. Khabarov,

Kardban: I. Mavlhanov, II. Rilszktj, III. Cserepovszktj, IV. Rakta.

0-0-0

NÉMETORSZÁG

A "Fechtsport" a N.Sz.K. Vivósövetségének hivatalos lapja, közli a német egyéni bajnokságok eredményét, melyek a papírforma szerinti eredményeket tükrözik:

Férfi tör: I. Schmidt 6 gy., II. Gerresheim 5 gy., III. Theuerkauff 4 gy., IV. Brecht 4 gy.

Női tör: I. Mess 6 gy., II. Schmidt 5 gy., III. Weiss 5 gy., IV. Hoffmann 4 gy.

Párbajtör: I. Fänger 6 gy., II. Gnaier 6 gy., III. Zimmermann 5 gy., IV. Neuber 4 gy.

Kard: I. Theuerkauff 7 gy., II. Köstner 6 gy., III. Wöhler 5 gy., IV. Lóhr 3 gy.

Heidenheim. Rekordszámu résztvevővel 230 főnyi 20 nemzetbeli versenyzővel indult meg a "Heidenheimi Kupáért" folyó párbajtörverseny 18 páston.

A negyeddöntőben: Bourquard (fr.) győz Abrahamson (svéd) ellen 10:9, Rompza (német)-Klein (belga) 10:4, Dr.Rosskpf (német)-Tost (osztr.) 11:10, Breda (ol.)-Jonsson (svéd) 10:3.

Elődöntő: Bourquard-Rompza 10:6, Breda-Dr.Rosskpf 10:5.

Döntő: Breda-Bourquard 10:5.

0-0-0

OLASZORSZÁG

Calarese az olasz kardbajnok. Anconában rendezték meg az 1961 évi olasz egyéni kardbajnokságokat a következő eredménnyel:

I. Calarese, II. Pichi, III. P.Narduzzi, IV. Calanchini, V. Salvadori, VI. L.Narduzzi, VII. Calzia, VIII. Maestri.

A Mollé Kupa párbajtör csapat mérkőzést Genovában vívták meg, melyet az olaszok heves küzdelemben 14:11 arányban nyertek a franciák ellen.

Az olasz csapatban Delfino 5, Saccaro, Cipriani, Tassinari 3-3, Breda 0 győzelmet aratott. A franciáknál a győzelmek így oszlottak meg: Guittet 4, Lefranc 3, Mouyal 2, Dorde és Schraag 1-1 gy.

Milánóban, a Spreafico Vándordíj idei védője Saccaro (Olaszország) lett. Ezen a versenyen már az olasz párbajtörözők szerepeltek jól.

Nyolcaddöntő: Saccaro (olasz)-Cavin (svájci) 10:7, Rehbinder (svéd)-Mikla (hontalan) 16:15, Pellagata (olasz)-Sákovics (magyar) 15:13, Maestri (olasz)-Delfino (olasz) 10:8, Wahlberg (svéd) Fabrizi (olasz) 10:4, Breda (olasz)-Smirne (olasz) 10:2, Queyroux (francia)-de-Caunsans (francia) 10:8, Genesjő (svéd)-Strazalka (lengyel) 15:13.

Negyeddöntő: Saccaro-Rehbinder 10:5, Pellagata-Maestri 10:5, Breda-Wahlberg 10:8, Queyroux-Genesjő 15:14.

Középdöntő: Saccaro-Pellagata 11:9, Breda-Queyroux 10:5.

Döntő: Saccaro-Breda. 10:8

Olasz-Francia csapatmérkőzés zajlott le három fegyvernemben két-két versenyző részvételével (férfi tör, női tör és párbajtörben). Az olasz csapat a milánói Cassa di Risparmio tagjaiból állt: férfi törben Bergamini és Milanese, női törben Camber és Colombetti, párbajtörben Pavesi és Saccaro vívtak és 8:4 arányban szenvedtek vereséget a férfi törben Magnan és Barrabino, női törben Le Roux és Mousset, párbajtörben Mouyal és Lefranc összetételű francia csapattól. A verseny a férfi törben dőlt el, melyet a franciák 4:0-ra nyertek, a másik két fegyvernemben az eredmény 2:2 volt.

0-0-0

AUSZTRÁLIA

Csucs tura teljesítmény híreről ad számot Szakáll Endre a Victoria állambeli ausztrál vivók lelkes vezetője. A New Zealandi Vivósövetség meghívására 8 férfi és 4 női törvivóval 30 csapatversenyt vívtak le szerte az országban és ebből huszat meg is nyertek New-Zealandi ellenfelek ellen.

VERSENYRŐL - VERSENYRE

ROVATVEZETŐ: DR. CZIFFRA ANDRÁS

A vidéki és országos bajnokságok terjedelmes anyaga miatt immár két hónap óta nem tudunk beszámolni az egyéb fővárosi versenyekről, pedig a vasárnapokon a vívótermekben még nem érződik a hirtelen beköszöntött nyár. Forró a hangulat kint és bent a versenyeken egyaránt és népes mezőnyök küzdenek a nyári szünet előtt még megszerezhető minősítésekért.

Április 23.-án a Vasas és a Betonutépítők II.o. férfi törversenyt rendeztek, amelyen 41 vívó lépett pástra. A küzdelmek végig igen színvonalasak voltak. Az előmérkőzések során meglepetésnek számít Kőbel, Rátkay, Fenyvesi és Szlovenszki kiesése. A középdöntőben vérzett el Perjámosi és Hunyadi. A döntőben erős volt a Vasas főlény és végeredményében Nemere Zoltán igen jó vívással, megérdemelten győzött. Őt csupán a második helyezett Pálmány István (Honv.) és a harmadik Hajnal Béla (Vasas) szorították meg, IV. Perlaky László (U.Dózsa) V. Sima István (Betonut) VI. Uharczky Gábor (OSC) VII. Kovács János (OSC) VIII. Ganzsagh Péter (Vasas) IX. Farkas Sándor (Betonut). Főbírák: Szabó Pál és Berty Imre.

Ugyanott ifj. női törversenyt is rendeztek, amelyen 52-en indultak. A küzdelem itt kevésbé volt színvonalas, de annál hevesebb. Több csoportban hármas, sőt négyes holtversenyre került sor. Az erőviszonyok inkább megoszlottak és a döntőbeli helyeken nyolc egyesület osztozott. A verseny biztos főlényrel Németh Magda (OSC) nyerte Horváth Zita (Honv.) előtt. III. Bartányi Kriszti (Vasas) IV. Rónay Ildikó (Dózsa) V. Pekker Teréz (V.Csillag) VI. Takács Gabriella (Honv.) VII. Zupkó Erzsébet (Petőfi) VIII. Borka Magda (BVSC) IX. Imre Klára (Józsefváros). Főbírák: Tilly János és Mosonyi Emil.

Annak ellenére, hogy a Vasas versenye elvonta a női törözők legifjabb korosztályát, a Petőfi III.o. női törversenyt is akadt 38 induló. A középdöntőben Sáfár csak holtverseny után vérzett el. Egyéb-ként az esélyesek jutottak a döntőbe, amelynek mezőnyében az egyetemisták domináltak. Az élen igen szoros volt a küzdelem: ötnék volt hat, illetőleg öt győzelme. A holtversenyben azután a Vasas versenyzője Agyagfalvi Piroska bizonyult jobbnak Major Katalinnal (OSC) szemben. Mindketten igen egyenletesen vívtak és a pillanatnyi forma döntötte el az elsőség kérdését. II. Bánki Ágnes (Dózsa) IV. Barta Éva (BVSC) V. Hunfalvi Gizella (Csepel) VI. Harsai Éva (Petőfi) VII. Kázmér Adrienne (OSC) VIII. Rejtő Emőke (OSC) IX. Sántha Katalin (Petőfi). Főbírák: Boros Péter és May Attila.

Az MTK II.o. kardversenye 42 vívót gyűjtött egybe. Meglepetésnek számít Magyar, Csiszér, Lénárt, Rymorcz és Kertesi kiesése az első fordulóban. A középdöntőben hármas holtverseny után vérzett el Kovács Lóránd (HSE) és kiesett Boronkay Sándor is. Váratlan itt a serdülő korban lévő Nagy Zsolt (MEDOSZ) döntőbejutása volt. A döntő élmezőnye itt is körbeverte egymást. Az igen szoros küzdelem végeredményeként hárman - Körmöczy Csaba (Csepel), Keresztény Csaba (MTK) és Gyárfás Attila (OSC) - végeztek egyaránt 6-6 győzelemmel. Az újravívás során Körmöczy kemény küzdelemben mindkét ellenfelét 5:4 arányban legyőzte és ezzel az elsőséget elhódította. Győzelme megérdemelt volt. A döntő során 6 vívott a legki-egyensúlyozottabban. II. Gyárfás III. Keresztény. A IV.-V. helyen teljesen egyforma találatarányval 5-5 győzelemmel végeztek Újvári Tibor (MTK) és Przybilla György (Dózsa). A sorrendet közöttük nem döntötték el. VI. Bognár Gábor (ASI) VII. Nagy Zsolt (MEDOSZ) VIII. Nagy Csaba (Csepel) IX. Nagy Károly (Csepel). Főbírák: Ács István és Mittermayer Ödön.

Április 29-30.-án bonyolították le a Dózsa II.o. férfi törversenyt. Ennek 39 főnyi mezőnye sok szép akcióban gyönyörködte a vívásnak azt a kevés hívét, aki ezen a versenyen megjelent. A selejtezés nem hozott meglepetést. Az előmérkőzések során holtversenyben esett ki Baráth (Honv.) Dancsházy (BVSC) és Rátkay (Spart.). A középdöntőben hármas újravívás során vérzett el Szemerédy és Ganzsagh. A döntőben itt is ugyanazt a képet láthattuk. Az esélyesek egyenlő erőt képviseltek, körbeverték egymást és amíg a tulsúlyban lévő Dózsások egymást hátráltatták, addig az igen jól vívó és csörtéinek többségét nagy főlényrel nyerő Pálmány István (Honvéd), aki mindössze két mérkőzését veszítette el, balszerencséjével 5:4 arányban, biztosan hódította el az elsőséget. II. Hunyadi Alfonz (Dózsa) III. Perjámosi Sándor (Elektromos) IV. Perlaky László (Dózsa) V. Toimay Kornél (Petőfi) VI. Przybilla György (Dózsa) VII. Farkas László (BVSC) VIII. Uharczky Gábor (OSC). Főbírák: Detre István és Mészáros József.

Az MTK III. osztályú párbajtörversenyén is a multhoz képest népes mezőny (38 fő) vett részt. A mintaszerűen lebonyolított verseny sportszempontból is értékes volt, színvonalas küzdelmeket hozott s mégis a szabályok értelmében nem minősített. A küzdelem mindvégig igen heves volt a továbbjutásért, különösen a középdöntőben kellett sok holtversenyt vívni. Az egyik ilyen hármas újravívásból csupán találatarányal döntőbejutott Kövesdi György (Dózsa) itt magára talált és biztos főlényrel nyerte a versenyt Visonai István (MTK) előtt. Mögöttük igen tömörült a mezőny, amire jellemző, hogy ebben a fegyvernemben több törözővel együtt vendégszereplőként elinduló Nyomárkai 5 győzelemmel csak V. tudott lenni. III. Tárkányi György (MTK) IV. Gyarmati Béla (Dózsa) V. Nyomárkai Ödön (Csepel) VI. Papp Ferenc (OSC) VII. Zsombor Károly (Petőfi) VIII. Tobollik Zoltán (MTK) IX. Kléh László (OSC). Főbírák: Kőbel Emil és Bábay Ervin.

A XVII. ker. Tanács ifj. női törversenyén 67 vívónő lépett pástra. A döntő hármas holtversenyyel végződött, amely csak a második újravívás során hozott döntést. I. Bálint Gizella (XVII. ker.) II. Laky Ildikó (Csepel) III. Mónus E. (Szentés) IV. Nemezc Anna (MTK) V. Gáldi Aranka (Spart.) VI. Rónay Ildikó (Dózsa) VII. Hámosi Mária (ASI) VIII.-IX. Imre Klára (Józsefv.) és Molnár Éva (Józsefv.). Főbírák: Dr. Rónay Gyula és Mittermayer Ödön.

Május 14.-én a Csepellek III.o. kardversenye is népes volt (55). A döntőben teljes volt a Vasas főlény. Két vívója külön versenyt vívott és mögöttük a mezőny többi tagja erősen lemaradva teljesen összetömörült. I. Hiller Péter (Vasas) II. Horváth Dezső (Vasas) III. Hammang József (V. Met.) IV. Baráth János (Honv.) V. Perjámosi Sándor (Elektr.) VI. Radványi László (Honvéd) VII. Gócz Béla (Elektr.) VIII. Schumann Mihály (Vasas) IX. Cseri Géza (Gödöllő). Főbírák: Mayer György és Wurm Pál.

Az MTK III. női törversenyén ugyancsak 56-an indultak. A verseny lebonyolításának meggyorsítása végett a selejtező és középdöntő közé egy közvetlen kieséses fordulóltartattak. A versenyt veretlenül Hunfalvy Gizella (Csepel) nyerte Kázmér Adrienne (OSC) előtt. Ők ketten messze kiváltak a mezőnyből. Párnarcuk egyetlen találattal döntött el az előbbi javára. III. Windisch Katalin (Keszthelyi MÁV) IV. Rejtő Emőke (OSC) V. Hátori Mária (ASI) VI. Sáfár Adrienne (Józsefv.S.I.) VII. Farkas Gabriella (OSC) VIII. Molnár Éva (Józsefv.S.I.) IX. Nagy Marianna (MTK). Főbírák: Przybilla György és Valent György.

A BVSZ kupa keretében bonyolította le a BVSC II. párbajtörversenyét. Mindössze 22 versenyző indult. Meglepetés Vadászfy kiesése és Andor aránylag gyenge szereplése volt. A döntőben Pálvölgyi és Tárkányi külön versenyt vívtak messze megelőzve a mezőny erősen tömörülő középső részét. I. Pálvölgyi Miklós (BVSC) II. Tárkányi György (MTK) III. Nagy Barna (OSC) IV. Papp Ferenc (OSC) V. Docskál János (Csepel) VI. Papp Tibor (BVSC) VII. Fenyvesi Csaba (BVSC) VIII. Andor Ákos (V.Met.) IX. Erdősi László (Csepel). Főbírák: Terebessy Ákos és Kenderessy Lajos.

A Dózsa I. férfi törversenyén 40 vívó között ott volt az egész "második garnitúra". Az első fordulóban holtversenyben estek ki Havaldá, Perjámosi, Gyarmati továbbá Sághy, Timár és Zékány. A középdöntő csak egy csoportban hozott meglepetést, ahol Papp Csaba Nárayval és Gállal került holtversenybe, ami elől azonban visszalépett. A megmaradó két vívó közül Gál bizonyult jobbnak. A döntőt a várakozásnak megfelelően biztos fölényrel Szócs Bertalan (Honvéd) nyerte, aki mindvégig jól vívott és jól küzdött. A helyezésekért hárman küzdöttek, jóval megelőzve a mezőny többi részét. Közülük Felkay András (Dózsa) lett a második. III. Terebessy Ákos (Csepel) IV. Gál Sándor (Elektromos) V. Dunay András (BVSC) VI. Rózsa János (Dózsa) VII. Pálmány István (Honv.) VIII. Hunyady Alfonz (Dózsa) IX. Kaszás Gábor (Dózsa), akinek ez a gyenge helyezése meglepetés volt. Főbírák: Dr. Berzsenyi Barnabás és Berty Imre.

Május 21-én a Vörös Meteor III. párbajtörversenyén 29 vívó vett részt. A középdöntő küzdelmeinek hevességére jellemző, hogy a II. csoport mérkőzéseit teljes egészükben meg kellett ismételnünk, mert mind az öt vívónak 2-2 győzelme volt. Az első újrivás sem hozott a továbbjutás kérdésében végleges döntést. Kléhnek és Sárospatakinak újabb holtversenyt kellett vívni, amelyben az utóbbi bizonyult jobbnak. A III. csoportban is hármas holtverseny alakult, amelyből Várday került ki győztesen. A döntőben a BVSC vívók vitték a vezérszerepet. Közülük Kozák Iván megérdemelten, veretlenül nyerte a versenyt. II. Erdős Gábor lett III. Gócz Béla (Elektr.) IV. Kállai Zoltán (Spart.) V. Takács Antal (Vasas) VI. Schotmer Ede (Honv.) VII. Sárospataki György (MTK) VIII. Várday György (Vasas) IX. Rigó Barnabás (Salgótarján). Főbírák: Dr. Kovács Lajos és Seefranz Tamás.

Május 28-án az MTK II. férfi törversenyén 36 versenyzőt gyűjtött egybe. Rátkay és Baráth (Vasas) kiesése az első fordulóban és Kőbelé a középdöntőben jelentett meglepetést. Szlovenczky a Kléhvél vívott holtversenyben esett el a döntőbejutástól. Kunfalvy pedig ugyancsak újrivás során maradt alul Perjámosival és Hunyadival szemben. A döntőben Hunyadi Alfonz (Dózsa) küzdőképessége teljes mértékben érvényesült és noha ellenfeleivel kemény és elkeseredett küzdelmeket kellett vívni, végeredményében mindegyikkel szemben győzedelmeskedett és veretlenül nyerte a versenyt. Tolnay Kornél (Petőfi) ugyancsak igen jó napot fogott ki és a második helyet biztosította magának. III. Perlaky (Dózsa) IV. Hajnal Béla (Vasas) V. Perjámosi Sándor (Elektromos) VI. Przybilla György (Dózsa) VII. Ganzsagh Péter (Vasas) VIII. Kléh László (OSC) IX. Gyöngyösi Zoltán (Vasas). Főbírák: Vajda Emil és Kaszás Gábor.

Június 3-án az ASI az ifjúsági női törözőket gyűjtötte egybe. 40 induló közül első lett holtverseny után Hirmann Anna (Honv.) klubtársnőjével Horváth Zsival szemben, II. Zupkó Erzsébet (Petőfi) IV. Palotai Gabi (Csepel) V. Bartányi Krisztina (Vasas) VI. Simon Csilla (HSE) VII. Fehér Irén (ASI) VIII. Rónay Ródi (Dózsa) IX. Zsoldos Zsuzsa (MTK). Főbírák: Berty Imre és Nedeczky György.

Június 11-én a Petőfi III. férfi törversenyén 51 vívó vett részt. A döntőben a legutóbbi férfi törversenyek Dózsa fölényével szemben itt megoszlottak a helyezések. A mezőnyből Kunfalvy Péter (Spartakusz) és Ferenczy Attila (Csepel) emelkedtek ki. Párnarcuk holtversennyel végződött, amelyben Kunfalvy bizonyult jobbnak. III. Füredi Gábor (Csepel) IV. Budai György (Józsefv. S.I.) V. Sárospataki György (MTK) VI. Poroszlai László (V.Met.) VII. Sándor Lajos (Józsefv.) VIII. Markovits Péter (Petőfi) IX. Schumann Mihály (Vasas). Főbírák: Berty Imre és Valent György.

Vidéki versenyek.

Április 30-án a Kecskeméti Vörös Meteor rendezett III. kardversenyt, amelyen szépszámu mezőny (29) gyűlt össze. A versenyt fölényesen, veretlenül Hammang József (Bp.V.Met.) nyerte klubtársa Székely János előtt. III. Kaszanits József (Kaposvár) IV. Sárközy István (Kecskeméti V.Met.) V. Poroszlai László (Bp.V.Met.) VI. Cseri Géza (Gödöllő) VII. Rozsnyai József (Kecskeméti V.Met.) VIII. Szabó Tibor (Bp.V.Met.) IX. Bánlaci Péter (Bp.Csat.Műv.). Főbíró: Gaál Tibor.

Május 7-én a Székesfehérvári Vasas III. férfi törversenyét 17 induló közül holtverseny után Berczellédy Tamás (Székesfv.Vasas) nyerte Ardey Barnabás (Bp.Vasas) előtt. III. Schumann Mihály (Bp.Vasas) IV. Simonits Sándor (Bp.Vasas) V. Borok László (Szfv.Vasas) VI. Licov Sándor (Bp.Vasas) VII. Bartányi Gábor (Bp.Vasas) VIII. Majoros József (Szfv.Vasas) IX. Hadnagy Gábor (Szfv.Vasas). Főbírák: Rábe Gusztáv és Szántó Gábor.

Május 14-én a Szegedi Póstház III. női törversenyét 17 induló közül Vágó Gabriella (Nagykőrös) nyerte klubtársa Juhász Ibolya előtt. III. Ferenchalmi Mária (Csaba) IV. Alattyan Mária (SZVSE) V. Schütz Zsuzsanna (Sz.Póstház) VI. Szilágyi Márta (MEDOSZ HMTE) VII. Hódi Zsuzsanna (Sz.Póstház) VIII. Dabits Erzsébet (MEDOSZ-HMTE) IX. Forrás Éva (SZVSE). Főbíró: Kókéndy Károly.

A Kecskeméti V.Meteor május 21-1 házi férfi törversenyén 14 induló közül Endrényi Tibor nyerte. II. Andrassy Ákos, III. Szabó Attila.

Május 28-án III. kardversenyt rendezett a Székesfehérvári Vasas, amelyen mindössze 12 vívó indult. A döntőt veretlenül Pankó Árpád (Petőfi) nyerte. II. Gyorsok László (Szfv.Vasas) III. Patay Tibor (Bp.Vasas) IV. Szántó Gábor (Szfv.Vasas) V. Veréczy Gábor (Szfv.Vasas) VI. Mátyási István (Szfv.Vasas) VII. Széll Péter (Bp.Vasas) VIII. Oszter Péter (Bp.Vasas). Főbírák: Eckl Viktor és Csörsz Emlé.

KÖNYVSZEMLE

UJRA ELOLVASTUK

Vasas, ne hagyd magad!

A Vasas csapata megnyerte az 1961-62 évi labdarugó bajnokságot. A Vasas csapata nyerte az országos kard-csapatbajnokságot! Ezek a fényes eredmények biztatnak arra, hogy újra elolvassuk Hoppe László - Terényi László - és Vedres József "Vasas, ne hagyd magad!" című kiünő könyvét.

A könyv végigkíséri fejlődése után az ötven éves munkásegyesületet.

Sztrájk volt, lakatos sztrájk, amikor néhány vasmunkás fiatal előállt a kéréssel: labdarugócsapatot kell alakítani. A nehéz időkben sokan helytelenek tartották, hogy sporttal foglalkozzanak, de nagy harcok és viták után végül megalakult a Vas- és fém munkások Sport Clubja.

Hosszu és nehéz munka volt, míg sikerült egygé kovácsolni az egyesületet, a politikai küzdelem mellett helytállni a sporttelepen, levetni a későbbi profiknövéseket és kialakítani az egyesület helyes irányvonalát. De sikerült és megérte! A Vasas labdarugócsapata kétszer nyerte meg a Középeurópai Kupát és kétszer nyert magyar bajnokságot. Felejtethetlen élménye marad minden magyar szurkolónak, a Rapid ellen aratott 9:2-es győzelem. A Vasas ritkán látható nagy játékkal győzte le az osztrákok kilenc válogatott játékosát felvonultató bajnokcsapatát. És nemcsak a magyar szurkolók, de szinte az egész világ sportközvéleménye ámulattal fogadta a hatalmas eredmény híreit.

A könyv szerzői ügyesen, színesen válogatták össze a nagy anyagot. Aki ezt a könyvet elolvassa, nemcsak remekül szórakozik a hol izgalmas, hol olvasmányos, anekdotikus munkán, de megismeri a munkássportolók nehéz helyzetét a felszabadulás előtt és egy nagymultu csapat egész történetét.

VÍVÓKNAK AJÁNLJUK:

Osoray: A modern magyar kardvívás

fűzve: 30,-

Osoray: Tőrvívás

fűzve: 25,-

Vívás. Versényszabályok

fűzve: 13,-

Szarkizov - Szerazinyi: Sportmasszázs

kötve: 32,-

Nemessuri: Sportanatómia

kötve: 75,-

Egységes sportminősítési, nyilvántartási és átigazolási szabályzat

fűzve: 10,-

A magyar sport kézikönyve

kötve: 57,-

Peterdi Pál: Dzsunkák, pengék, bajnokok

fűzve: 22,-

Sport és szépség. Fotóalbum

kötve: 42,-

Vasas, ne hagyd magad!

fűzve: 20,-

Kaphatók:

az ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT boltjaiban

Szabolt: SPORT KÖNYVESBOLT (Bp., VII, Rákóczi-út 64)

Postai szállítás 50,- Ft felett portó és költségmentes.

Az elődöntőből mindhárom magyar versenyző simán jutott a középdöntőbe. A középdöntő azonban már sok izgalmat jelentett számunkra: Rostás tulságosan idegesen, Szerencsés viszont tulságosan nyugodtan vívott és ennek eredményeként mindketten hajszal híján kiestek. Rostás kettős holtverseny, Szerencsés 3-as holtverseny után biztosította továbbjutását a döntőbe. Ide a 2 magyar versenyzőn kívül még 2 lengyel és 4 román versenyző került.

A döntő végeredménye: I. Rohonyi (román), II. Szerencsés (magyar), III. Rostás (magyar), IV. Mustata (román), V. Woiczicky (lengyel), VI. Franke (lengyel), VII. Culcea (román), VIII. Szántay (román).

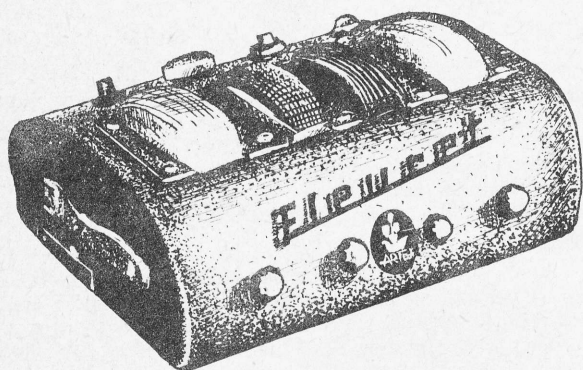
A mezőnyből kiemelkedett Rohonyi és Szerencsés. Az egymás elleni csörtéjükét 5:2 arányban Rohonyi nyerte és ezzel el is dőlt a verseny, mert hátralévő csörtéit is megnyerte, míg Szerencsés egyetlen vereségével a második helyre szorult. Rostás 3 vereséggel és 4 győzelemmel jobb találatarányával került az előkelő III. helyre. Délutánra már megszokta küssé a nemzetközi légkört és a délelőtti formáját messze tulszárnyalva igen jól vívott.

A versenyek színvonala közepesnek nevezhető. A románok törben és kardban - némi szeren-

csével ugyan, de mégis - megérdemelten jutottak a győzelemhez. Muresanu és Rohonyi technikailag jól képzett, kitünő testi adottságokkal rendelkező, küzdő szellemű versenyzők, akik a döntőbe került többi honfitársuktól is jó támogatást kaptak. Párbajtörben csak a nagy balszerencse fosztotta meg Gábort és Bárányt az őket megillető győzelemtől. - A magyar versenyzők közül Szabónak taktikailag kell még sokat fejlődnie és meg kell tanulnia, hogy a verseny az előmérkőzésekkel nem ér véget, hanem a döntőt is végig kell harcolni. Szerencsés helyenkint nagyon kis küzdőképességet árult el. Rostásnál és Nyomárkaynál a nemzetközi rutin hiánya volt érezhető, de míg Rostás délután a döntőben már nyugodt, jó vívást tudott bemutatni, addig Nyomárkaynak erre már nem volt lehetősége.

A versenyek technikai előkészítése nem volt kifogástalan, helyenkint hibák mutatkoztak. A lebonyolítás kielégítően, sportszerű keretek között történt.

A román vezetők kifejezésre juttatták azt az óhajukat, hogy szorosabb kapcsolatot kívánnak kiépíteni a magyar vívással és ifjúsági vonalon erre már a közel jövőben kezdeményező lépést fognak tenni.

Elektromos Találatjelző zsüri-gépek:

Kombinált Tőr és Párbajtőr

Ezen legújabb típusu készülékek a F. I. E. Bizottság követelményeinek megfelelnek és ezeket nemzetközi versenyeken elfogadja

*Zsinórdob — Csatlakozó érintkezők — Testvezeték tőr és epée-hez
Elektromos Francia és Belga párbajtőr
Francia — Belga és Olasz tőr compl.*

Exportálja: ARTEX

Készíti: Biró Ernő kisiparos, VI., Szinyei Merse u. 27. Telefon: 114—518

Ára példányonként 3. - Ft
Szerkesztőség: V. Hold u. 1.
II. em. 221. Telefon: 121-117

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
Megjelenik minden hó 15.-én.

Készült a Statisztikai Kiadó Vállalat sokszorosító üzemében 1392/1961.
Felelős vezető: Garádi László